

„Adjatok, és akkor ti is kaptok. Jó, tömött, megrázott és túlcsonduló mértékkel mérnek öletekbe. ” (Lk 6,38)

„Rengeteg tanítvány sereglett oda hozzá, s hatalmas tömeg gyűlt köré egész Júdeából, Jeruzsálemből, valamint a tíruszi és szidóni tengermellékről, hogy hallgassák.”[1] Így vezeti be Lukács evangélista Jézus hosszú beszédét, amelyben elhangzanak a boldogságok, elmondja, hogy milyen Isten Országa, és mit ígér az Atya a fiainak.

Jézus szabadon hirdeti üzenetét férfiaknak és nőknek, különböző népek és kultúrák képviselőinek, akik odasereglettek, hogy meghallgassák őt. Üzenete egyetemes, mindenkire szól, és bárki befogadhatja, hogy Isten szeretete által megvalósíthassa önmagát, az ő képére és hasonlatosságára teremtett személyként.

„Adjatok, és akkor ti is kaptok. Jó, tömött, megrázott és túlcsonduló mértékkel mérnek öletekbe.”

Jézus felfedi az evangélium újdonságát: Az Atya minden gyermekét személyesen és „túlcsonduló” szeretettel szereti, és képessé teszi őket arra, hogy egyre nagylelkűbben tárják ki a szívüket testvéreik felé. Sürgető, amit kér, és sokat kíván: Adjunk bőkezűen abból, amink van, nemcsak anyagi javakat, hanem befogadást és irgalmat, megbocsátást is Istent követve.

Az önkbe mért bőséges viszonzás szóképe megérteti velünk, hogy Isten irántunk való szeretete mérhetetlen, ígéretei pedig várakozásunkat meghaladóan teljesülnek, megszabadítanak a méricskéléstől, időben és pénzben egyaránt, valamint a csalódástól is, hogy mások nem a mi mércénk szerint mérnek majd nekünk.

„Adjatok, és akkor ti is kaptok. Jó, tömött, megrázott és túlcsonduló mértékkel mérnek öletekbe.”

Jézus e felszólításával kapcsolatban Chiara Lubich így ír: „Volt-e már úgy, hogy ajándékot

kaptál egy barátodtól, és érezted, hogy viszonznod kell? [...] Ha veled így történt ez, elképzeld, mi a helyzet Istennel, aki maga a szeretet. Ő mindig minden ajándékot viszonz, amit embertársainknak adunk az Őnevében. [...]

Isten nem azért tesz így, hogy mi meggazdagodjunk. [...] Azért tesz így, mert minél többel rendelkezünk, annál többet tudunk adni; hogy Isten javainak kezelőiként – hiszen minden az Ővé – a közösségben, amelyben élünk, egymás rendelkezésére bocsássuk vagyonunkat. [...]E szavakkal Jézus biztosan a mennyei jutalomra gondolt elsősorban, de ami itt a földön történik, az már annak elővételezése és záloga.”[2]

„Adjatok, és akkor ti is kaptok. Jó, tömött, megrázott és túlcseresznyézett mértékkel mérnek öletekbe.”

Vajon mi történne, ha sok sok emberrel együtt minden erőnkől gyakorolni kezdenénk ezt a szeretetet? Egy forradalom csírája lehetne a társadalomban.

Jesús meséli Spanyolországból: „Feleségemmel együtt tanácsadással és képzéssel foglalkozunk. Nagyon megtetszettek a közösségi gazdaság[3] elvei, és eszerint próbáltunk tekinteni az emberekre. Az alkalmazottainkra a bérek megállapításánál, vagy a szükségszerű elbocsátásoknál. A beszállítókra, tiszteletben tartva az áraikat és a fizetési határidőt a hosszú távú kapcsolatra való tekintettel. A versenytársainkra, a kapcsolódó tanfolyamokkal és szaktudásunk megosztásával. Az ügyfelekre, átgondolt tanácsadással, időnként lemondva saját érdekeinkről. A kiépült bizalom tette lehetővé, hogy átvészeljük a 2008-as gazdasági krízist.

Ezt követően a »Levántate y Anda« (*Kelj föl és járj*) nevű civil szervezeten keresztül Elefántcsontparton találkoztunk egy spanyol tanárral. Javítani akart a falujának az életkörülményein, és egy szülőotthont akart létesíteni. Áttanulmányoztuk a terveit, és fölajánlottuk a szükséges összeget. Nem akart hinni a fülének. El kellett magyaráznom neki, hogy az összeg egy cég nyereségéből származik. Muzulmánok és keresztények közösen építették föl a »Testvériség« nevet viselő szülőotthont, amely az együttélés szimbóluma lett. Az utóbbi években pedig a cégünk nyeresége tízszeresére növekedett.”

Letizia Magri

[1] Lk 6,17-18

[2] Az élet igéje 1978. június, in Chiara Lubich és más keresztények, *Éljük az Igét*, Új Város, Budapest 2008, 41-43.

[3] <https://www.fokolare.hu/tarsadalom/kozossegi-gazdasag>
<https://www.edc-online.org/en/>

forrás: fokolare.hu